

[Formanden]

spørgsmål. Det er en undtagelsesmulighed, formanden har.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 271

12) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Hjortnæs (S):

»Hvordan har tidligere folketingsmedlem Anders Poulsen forsøgt at overtale ministeren til at eftergive Surløkkefamilien den skyldige restskat, og hvordan har ministeren reageret på disse overtalelsesforsøg?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til oplysningerne i dagbladet B.T. tirsdag den 13. marts 1984, hvori det på side 4, spalte 5, er oplyst, at tidligere folketingsmedlem Anders Poulsen har forsøgt i 1982 at overbevise Foighel.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Spørgsmålet drejer sig om Surløkkesagen. Det, jeg vil svare på det spørgsmål, er, at i tidens løb har mange forskellige personer talt med mig om Surløkkesagen. Jeg har også haft samtaler med medlemmer af folketinget, bl.a. med tidligere folketingsmedlem Anders Poulsen.

Ligesom mine forgængere har jeg hele tiden haft den indstilling til sagen, at der skulle findes en løsning på skattespørgsmålet, som i rimelig grad tilgodeså de ganske særlige forhold i sagen, navnlig hensynet til, at familien kunne blive på den ejendom, den erhvervede efter statens ekspropriation af ejendommen i Surløkke. I sagens tidligere faser er der derfor, som jeg nævnte før, stillet en afgørelse i udsigt, hvorefter en del af skatten kunne eftergives, og det er det, jeg har gjort med den samme hjemmel.

Hjortnæs (S):

Ja, jeg skal vel forstå det svar, som skatteministeren nu har givet, sådan, at ministeren også har drøftet sagen med tidligere folketingsmedlem Anders Poulsen, men at de forsøg, tidligere folketingsmedlem Anders Poulsen har gjort på at overtale skatteministeren, ikke er lykkedes.

Men så er der altså, som skatteministeren siger, en situation, som han mener kan udløse det, og det har vi jo været lidt inde på, men det spørgsmål, som er stillet her, vedrører skatteministerens eget initiativ. Jeg forstår, at både statsminister og skatteminister gerne vil give indtryk af, at det er skatteministerens eget initiativ, men det er formentlig ikke kommet som en åbenbaring ovenfra; der må jo være sket et eller andet. Derfor vil jeg gerne spørge: er det på ministerens eget initiativ, sagen kommer op? Eller er der kommet en eller anden henvendelse? Eller er det Vorherre, som pludselig har åbenbaret sig i en sen natte-time for skatteministeren og sagt: det er forfærdelig uretfærdigt, det, der er sket, og nu må skatteministeren gøre et eller andet ved det. Hvad er det? Skatteministeren nikker – han mener, at det er Vorherre, forstår jeg. Ja men det er da udmærket.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg kan forstå på hr. Hjortnæs' sidste spørgsmål, at han har den opfattelse, at man behandler skatteproblemer ved hjælp af åbenbaringer. Det har jeg *ikke* gjort. (*Munterhed*). Jeg skulle måske lægge trykket et andet sted.

Det, jeg gerne vil understrege, er, at det naturligvis ikke er nogen åbenbaring, at en sag verserer i skatteministeriet. Det er heller ingen åbenbaring, at der bliver berammet en tvangsauktion. Det er de to motiver plus alt det andet, jeg nævnte før, de menneskelige og de økonomiske hensyn, som har gjort, at jeg har truffet afgørelsen. Intet mystisk i det.

Hjortnæs (S):

Ja men skatteminister, jeg ved af erfaring, jeg kender jo lidt til forretningen derovre, at der er travlt, der sker jo meget. Der er kolossalt mange gøremål for en skatteminister. Det er ikke sådan, at man pludselig finder en sag frem, hvis ikke der sker et eller andet i den.

Jeg spørger skatteministeren: hvad sker der rent konkret? Hvad er årsagen til, at skatteministeren kommer i den situation, at han nu . . . ja men skatteministeren må gerne gå op til statsministeren og hente råd og vejledning. Jeg forstår godt, at statsministeren er engageret i det her, det er også vigtigt,